

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת תרומה תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ומתכונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת תרומה תשפ"ד – אין צור כאלוקינו אין צייר כאלוקינו

מרגע שה' יתברך ציוה ככה, אז זה ככה, זה לא אחרת. אסור לשנות. אם משנים, זו כבר עבירה. למה ה' יתברך בחר דוקא בכל זה? – את זה אנחנו לא יודעים. זה יודע לעתיד לבוא. בעולם הבא תהיה לנו השגה בטעמי המצוות ובסבות החשובות האין-סופיות של כל מצוה ומצוה. אלה לא דברים פשוטים. בתורת הקבלה, ביזרה' הקדוש, יש כמה הסברים, בודאי על הקרבנות ועל המשכן ועל הדברים האלה. אבל זה רק משהו מצומצם, אלה לא כל טעמי המצוות.

אז זה החלק המעשי של להקים את המשכן ולהכין את הכלים. וה' יתברך מקפיד על כל דבר ודבר. ומי שקצת יש לו חוש אמנותי רואה שזה משהו יפה מאד. "זֶה אֵץ לִי וְאֶנְהוּ" – הַתְּנָאָה לְפָנָיו בְּמַצֹּוֹתַי. ה' יתברך מבקש משהו מצד אחד צנוע, זה לא איזה מבנה... גם בית המקדש – זה לא איזה מבנה אין-סופי, ענק, אני יודע מה...? מאתים מטר גובה וחמש מאות אלף רוחב. לא. זה משהו סביר, סביר מבחינת האדם. מבחינתו יתברך, כל העולם הוא המשכן שלו. מבחינת עם ישראל זה סביר. אבל זה יפה מאד.

כמובן, הצבעים קשורים גם לענין הספירות. כל ספירה מייצגת איזה שהוא גוון, איזה שהוא צבע. זה בענין של הצבעים.

אבל העיקר, חוץ מאשר המשכן: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – בתוך עם ישראל. האדם צריך לעשות משכן בתוך עצמו – שיזכה להשראת השכינה, שיזכה לרוח הקודש, שיזכה לנבואה, שיזכה לקרבת האלקים, שיזכה להיות עבד נאמן, שיזכה להיות עובד ה' באמת, לעשות לו יתברך נחת רוח, ללכת בדרך התורה, לשם שמים.

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת תרומה תשפ"ד, ובשם ה' נעשה ונצליח.

זו הפרשה שעוסקת בבניית המשכן, פלא פלאים. פלא פלאים. "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשֹׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם". בענין התרומה – כל אחד יתן תרומה כפי "אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבָבוֹ". ה' יתברך לא קבע כמה כל אחד יתן, אלא כל אחד נותן לפי לבו. יש פה מהלך מעניין מאד מבחינה חינוכית: נפשית, רוחנית, כלכלית, שבו כל אחד צריך לבחור כמה הוא מביא, כמה הוא מוכן להביא בשביל המשכן. תפקיד המשכן – לכפר על עוונותיהם של ישראל, ועל פי תורת הקבלה גם להעלות את ניצוצות הקדושה מהדומם צומח חי ומדבר לעבודתו יתברך, והשראת השכינה. בן אדם רוצה בעיקר שיסלחו לו על העוונות שלו כי הוא דואג לעצמו, אבל מטרת הבריאה – השראת השכינה. 'נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים', הוא רוצה להשרות שכינתו בעולם הזה, כי בלי השראת השכינה בעולם הזה מה המשמעות של העולם הזה? פלא פלאים.

אז "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם": בקשר למשכן, למדות שלו, לנוכחות שלו, לנראות שלו, מאילו חמרים, באילו מדות – בכל אלה ה' יתברך לא משאיר בחירה לאדם מהבחינה הזאת שכל אחד יבוא ויעשה לו איזה מקדש איך שבא לו, יביאו כמה אמנים כאלה ויבנו איזה מקדש לפי מה שנראה להם – לא. הוא נותן הוראות מדויקות. למה? ככה. זה מה שהוא יתברך רוצה. זה על פי החכמה העליונה, זה מה שמתאים להשראת השכינה.

מה יקרה אם הם יעשו משהו אחר – יוסיפו כמה סנטימטרים, יורידו כמה מטרים, ישנו את הצבעים?

ולכן בכל דור ודור, גם בדור הזה, אם יהיו אנשים ראויים – הם יזכו, הם יזכו לרוח הקודש, הם יזכו גם לנבואה – כי הנבואה צריכה להתחדש כי אנחנו כבר מתקרבים לגאולה השלמה, גם הזמן כבר גורם, וגם מחצב הנשמות גורם. אנחנו בדור האחרון שבאחרון בחבלי משיח, בעזרת ה'. כל העולם רועש וגועש סביב עם ישראל וסביב מה שקורה עכשיו. אלו סימנים, ברור.

מה מוליך את הבן אדם להיות ראוי? – העבודה הפנימית האמתית. למשל, הרמח"ל הקדוש אמר שהוא היה מייחד יחוד כל רבע שעה ואז הוא זכה למגיד מהשמים. זה אומר שכל מי שייחד יחוד כל רבע שעה יזכה למגיד מהשמים? לא... גם אם הוא ייחד יחוד כל דקה זה לא אומר את זה – אלא היחוד צריך להיות לשם שמים, והבן אדם צריך להיות נקי, צריך להיות צדיק, לשמור על הברית, לשמור על המחשבות, לתקן את המדות, כל הענין, כל התיקון השלם.

איך אפשר להגיע לתיקון השלם, בסיעתא דשמיא? מבחינת ההשתדלות, נא לקרוא את הספר הקטן שלנו שנקרא 'דרך עץ החיים'. זה מפתח להגיע לתיקון השלם. כל אחד בדור הזה שיקרא בזה ויעשה מה שכתוב שם לפי מה שהוא יכול, אבל באופן אמתי ומלב אמתי, יש לו פתח – התוצאות בידי שמים.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – הבן אדם צריך לעשות את המקדש. כאשר היה בית המקדש הראשון ובית המקדש השני, בבית המקדש הראשון שרתה שכינה והיו גם נביאים ומפני עוונותינו נחרב הבית וגלינו מארצנו שבעים שנה, וגם בית שני נחרב מפני עוונותינו ועוד לא נבנה. זאת אומרת שהעוונות גורמים לחורבן הבית, לעם ישראל להישלח חס ושלום לגלות, לכל הענשים הקשים בפרט ובכלל בגלות.

ועיקר הכאב חוץ מעם ישראל – הוא הסתלקות השכינה, שמה המשמעות של הסתלקות השכינה? שהעולם בהסתר פנים, ולא רואים את התגלותו של ה', כי השכינה היא קצה התגלותו של ה' יתברך בעולם הזה.

יש במדרגות התגלות ה' כל מיני מדרגות. יש סדר השתלשלות. העולם הגשמי לא יכול לסבול כל התגלות של ה' יתברך, כי אי אפשר, הכלים לא יעמדו בזה. אז על ידי צמצומים וירידת המדרגות מגיעים לזה שיש השראת השכינה שנראית בעין, למשל, כמו שהיה במדבר, שהענין היה שוכן באהל מועד, וראינו בפרשות הקודמות שמה רבינו נגש אל האלקים מה היה שמה? ערפל. זאת אומרת שגם היו סימנים גשמיים שכן אדם שנמצא בעולם הזה בחוש הגשמי יכול להגיד "זה אילי ואנוהו". זה כדי שתהיה השגה.

המטרה של גילוי הפנים היא שתהיה השגה. אין לנו השגה אלקית באופן רגיל. כל אדם עם השכל שלו, עם

חסידי ראשונים היו – ראשונים, הכונה בזמן הבעל שם טוב הקדוש, רבינו הקדוש – היו אומרים: 'אם עסקת בתורה לשמה – איפה הדברים הרבה שלך?' כי "רבי מאיר אומר", כן? "כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה". משתמע משם שהוא גם זוכה לגילוי פנים בכל מיני דרגות, רוח הקודש וכן הלאה.

אז הם היו שואלים את זה, כי הענין הזה של להיות ראויים לרוח הקודש – זו אחת ממטרות החסידות של רבינו הבעל שם טוב הקדוש, כי אנחנו לא נבראו כדי להיות בהסתר פנים, נבראו לזכות לקרבתו יתברך – שזה מתבטא ברוח הקודש ונבואה, וגילוי אליהו וגילוי מגידים קדושים וגילוי נשמות הצדיקים, כל הדברים הידועים.

זה שבן אדם לא זכה, זה בין השאר כי הוא לא מתוקן. אז אומרים, טוב, אבל יש חכמים גדולים בתורה, יודעים את כל התורה, והם לא זכו לדברים, לפחות בני אדם לא רואים שהם זכו, לכל מיני השגות מעל הטבע, לראיה רוחנית או ראייה מרחוק, כל המדרגות שהיו לבעל שם טוב הקדוש, רבינו הקדוש, רוב אלה שהם אפילו צדיקים לא זוכים לכל זה. אז מה הסיבה לזה?

הסיבה היא שזו לא כמות הידיעות, זו לא ידיעת כל התורה או זכרון מופלג או יגיעה מופלגת שקובעים – אלא שזה יעשה באמת נחת רוח בשמים, באמת. אם זה עושה נחת רוח בשמים, אפילו אם בן אדם לא יודע את כל התורה והוא לא גדול החכמים – הוא זוכה לרוח הקודש, בזמן המתאים הוא יכול לזכות גם לנבואה.

אז למשל דוד המלך – היה גדול בעלי רוח קודש, אבל בידיעות התורה היו גדולים ממנו בזמנו. לא על זה נבחן הצדיק. הצדיק נבחן בכמה הוא צדיק. ואת זה מי קובע? – ה' יתברך ובית דינו, הם קובעים אם הבן אדם צדיק, אם הבן אדם ראוי או לא, מה בפנימיותו, אם הוא עושה לשם שמים או לא.

ה' יתברך בחר במשה רבינו. משה רבינו בחר באהרן הכהן, אחיו. הוא רצה שאהרן הכהן יהיה הגואל. בשל זה הוא התוכח. זאת לא היתה התכנית של ה' יתברך. אמנם גם אהרן היה נביא, אבל מי שנבחר זה משה רבינו – עניו מכל אדם, נאמן בכל ביתו של ה' יתברך, ככה שהראיה הזו שאנחנו נקבע למי תהיה רוח הקודש ולמי לא על פי מה שנראה בחוץ – טעות גדולה.

נכון שההפך גם הוא בעייתי: אי אפשר להגיד שבן אדם יהיה מחלל שבת בפרהסייה ויש לו רוח הקודש, לא. אבל אם בן אדם שומר תורה ומצוות, לומד תורה, והוא לא גדול החכמים – יכולה להיות לו גם רוח הקודש וגם נבואה וגם הכל. ככה זה על פי התורה. זו לא דעה אישית שלי. ומי שאומר אחרת, זו הדעה שלו.

הכל בסדר. לא. לצערנו לא, כי זה לא התיקון. התיקון הוא לסור מרע, "סור מרע ועשה טוב", יראה ואהבה, אהבה ויראה.

אנחנו גם רואים פה את שלשת הקוים: קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי, במשכן. ימין – 'חסד'. שמאל – 'דין'. קו אמצעי – 'תפארת', מדת האמת. רואים את זה, כן, בחומרים שם: זהב וכסף ונחושת, שלושת הקוים.

אז הכל צריך להיות מדויק, נקי, טהור, קדוש, להוציא את הרע, קשה מאד, להלחם במחשבה זיבור ומעשה ולנקות את הלב. ולהיות ראוי לדבר כזה זו מלחמה שאינה פוסקת לשניה.

ו"כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי". גם את זה צריך לדעת. לפעמים בן אדם נופל. הוא בן אדם, יכול לטעות, יכול לעשות טעות, להוציא מלה לא נכונה, מחשבה לא נכונה – טוב, תקום! תעשה תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א, כי אם עשית עבירות והסתלקה השכינה בגלל העבירות שלך, לפחות במה שקשור לשורש נשמתך, את מה שפגמת בעולמות העליונים אתה צריך לתקן.

אז מצד אחד, לב שבור, כדי לעשות תשובה באמת, שכן אדם באמת יצטער. מצד שני – להיות שמח. אמר בעל התניא הקדוש, בזמן שכן אדם עושה וידוי שיהיה בלב שבור, אחר כך שיהיה שמח, כי צריך לעבוד את ה' בשמחה. אם לא, זה מהסטרא אחרא. העצבות היא לא מצד הקדושה.

לפעמים יש מרירות. טוב, צריך להזהר מאד מאד מהעצבות, במיוחד בזמנים קשים כמו עכשיו. הזמנים האלה לא קלים, שומעים הרבה צרות, הרבה דברים קשים מנשוא – צריך בכל זאת להשמר לא להשבר יותר מדי, לא להיות בעצבות. והשראת השכינה היא בשמחה. השראת השכינה היא התיקון של הכל, זו מטרת הבריאה.

אז כל אחד, כמו שכתוב כאן בענין התרומה, "כל איש אשר ידבנו לבו" – לעניות דעתי לא מדובר כאן רק על להביא כסף או זהב, לתת תרומה גשמית – אלא לתת את הלב. זה לפי הלב. **אדם נבחן לפי הלב שלו, ואם הוא מוציא מהכח אל הפועל לטובה מה שיש לו בלב.** אם יש לו רק אהבה בלב, אבל הוא לא עושה חסד למשל – אז הלב הזה חסר.

יפה. אז אנחנו צריכים לעשות את העבודה. בעזרת ה' נעשה ונצליח! יומתקו הדינים, ויבוא משיח במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם!"

לחיים, לחיים, לחיים! להתחזק בעבודתו יתברך.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

הרגש שלו, המחשבות שלו, המדות שלו – עושה מה שעושה. זו לא השגה אלקית. יש השגה אלקית. צריך שההשגה תהיה כזאת שנשיג באמת, כמו למשל משה רבינו כאן בפרשה, שה' נותן לו את כל פרטי הפרטים של המשכן, של הכלים, של המנורה, 'ככה תעשה, בדיוק ככה'.

זה בזכות קדושתו של משה רבינו, שליחותו של משה רבינו, ענותנותו של משה רבינו, מסירותו של משה רבינו. נסתכל קצת קצת על המעלות של משה רבינו, ואז נבין למה הוא נבחר להיות השליח לכל הפלא הזה של לעשות משכן ואחר כך על פי זה גם בעתיד לעשות את בית המקדש, כן? "ושכנתי בתוכם". אז זו המעלה.

ועם ישראל ומשה רבינו עשו מה שנצטוו. וכשהיה צריך להקים את המשכן כדי שתשרה השכינה היה חשש שמא לא תשרה שכינה, כי עם כל הכבוד לחלק המעשי, ה'טכני' קוראים לזה היום – אם לא יהיה תיקון, לא תהיה השראת השכינה.

גם אצל הבן אדם, הוא יכול לעשות את כל הכונות ואת כל ההכונות ולדעת הכל ולהיות גאון – ולא תשרה עליו לא שכינה ולא רוח הקודש ולא כלום, כי הוא לא ראוי, כי לא תיקון מה שצריך, כי לא... הלב שלו – ה' רוצה את הלב. הלב שלו כנראה לא, לא בדיוק. וזה מה שהיה בזמן שלמה המלך, שלא נפתחו הדלתות עד שהוא הזכיר את אביו דוד המלך, כן? "בַּעֲבוּר דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל תֵּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחֶךָ", ואז שרתה שכינה והכל הסתדר.

זה גם היה כדי לנקות את שמו של דוד, שהיו לו שונאים שהיו אומרים עליו דברים לא יפים ולא נכונים. וזה גם השלמות, כי דוד היה השורש, הוא רצה להקים את בית המקדש. הוא לא זכה, זכה בנו. אז הוא היה צריך להזכיר את שמו של אביו כדי שזה יצליח. וגם שמה היתה שאלה אם זה באמת, כמו שאומרים 'זה באמת יתפוס', או לא.

ה' ירחם על עמו ישראל. לא קל להיות צדיקים. אנחנו רואים בספר הקדוש 'תְּנָא דְבֵי אליהו', הוא חוזר על זה בהרבה מאד פרקים: העיקר זה ה"סור מרע" קודם כל, שהאדם ישמור את עצמו מהדברים המכוערים ומהמדות הלא טובות, מהמעשים והדיבורים הלא טובים ומהעבירות החמורות – שישמור את עצמו.

וגם אם הוא עם הארץ, אבל הוא שומר את עצמו – גם יש לה' יתברך נחת רוח ממנו, וגם יש לו שכר לתת לו. אם הוא גם לומד תורה – פלא פלאים. אם הוא לומד עוד יותר תורה – עוד יותר פלא פלאים. אבל קודם כל: ללמוד לְשִׁמָּה ו'סור מרע'.

יותר נוח לאדם לעסוק באהבת ה' מאשר שתהיה לו יראת שמים ויסור מהרע. ואז הוא חושב שאם הוא אוהב את ה', הוא מרגיש בנוח, והוא לא סר מרע –

מתוך נפשי – עצות לתיקון ולמלחמה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

ו' אדר א' תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

- א. קשה לך לשמוע את האמת? נסה בכל זאת, כי לשמוע את האמת זו זכות. בלי אמת אין תיקון.
- ב. בלי הבנה אמתית – אין החלטה נכונה.
- ג. האמת לעתים מכאיבה – אך לבסוף היא מרפאת ומחכימה.
- ד. האדם בא לעולם ללמוד בכל רגע איך לתקן את עצמו ואיך לעבוד את ה' ית' באמת.
- ה. החיים הם מלחמה. לכן למד להגן על עצמך, ולתקוף כדי להגן על עצמך.
- ו. אל תצפה שאף אחד יעשה את העבודה במקומך!
- ז. בדוק היטב כל השפעה שנכנסת לנפשך – זה ממש גורלי!
- ח. היזהר שלא להטעות את נשמות ישראל, כי הם בניו של מקום ב"ה!
- ט. התחדד, והתחדד עוד, והתחדד עוד! בסוף בס"ד תשרוד בגשמיות וברוחניות.
- י. אל תטעה בערך העצמי שלך, כי אם תטעה לכאן או לכאן – תצא מאיזון ותקבל החלטות לא נכונות. אם תעריך את עצמך הערכת יתר – תתגאה. אם תעריך את עצמך בחסר – תנזק ותהיה מדוכא.
- יא. אנשים רוצים לבלוע את העולם – אך העולם בולע אותם!
- יב. אם אתה בטוח כל כך בצדקתך – בדוק שוב ושוב ועוד פעם, שמא אתה טועה לגמרי!
- יג. אם אתה מעריך את עצמך ומזלזל בזולתך, מצבך קשה.
- יד. אם אין לך יסורי מצפון – אולי אין לך מצפון?
- טו. בכל פעם שאתה כועס, בדוק מה לא בסדר אצלך.
- טז. אתה פועל מתוך רצון להוכיח את גדולתך? – סופך להתבזות.
- יז. הגאווה מעוורת את שיקול דעתו של האדם. כך גם הקנאה.
- יח. אם אתה מאציל סמכויות ומחלק משימות, בדוק אם התכנית התבצעה.
- יט. לפעמים אין ברירה וחייבים להיות תקיפים. אך לרוב צריך להיות רכים. אם צריך להיות תקיף במקרה מסוים ואינך עומד בזה – ברח!
- כ. השפעה שלילית מתמשכת היא מסוכנת. אם אין לך ברירה ואתה חשוף אליה – צמצם חשיפה! קצור מגע. הגן על נפשך.
- כא. היזהר מאנשים המגדירים כל דבר. הם דעתנים – אך הם לא תמיד צודקים.
- כב. תיקון הדעת תלוי בתיקון היסוד!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'.